

САД не поштују принципе међународне демократије кад игноришу резолуције УН о укидању санкција Куби, за које гласају све земље света изузев Израела

Пре него што је потписао декрет о ембаргу, Џон Кенеди послао је свог секретара да му купи хиљаду двеста кубанских цигара. Више од пола века после увођења санкција Куби, у Америци можеш да купиш шта год пожелиш – осим правих кубанских цигара.

Нема ни гледног другог доказа од Кубе да санкције не доприносе циљу због којег су уведене. Управо супротно, тај циљ постаје све недостижнији. Штета коју трпе Американци и Куба је немерљива, последица по њихове међусобне суседске односе пренете се на многе будуће генерације.

Економски, Америка због ембарга годишње губи између 1,2 милијарде и 4,8 милијарди долара, како процењују америчке студије. Кина, Русија, Бразил и многе друге велике економије су на карипском острву заузеле своју територију и ту се распрострле са великим стратешким пословима, док амерички бизнисмени не смеју на Кубу да оду ни на летовање. Политички, америчке санкције су 22 пута заредом осудиле све чланице Уједињених нација, сем Америке и Израела. И док Русија и Кина на велика врата улазе у најближи амерички комшилук, стотинак километара од обале Флориде, САД и даље чекају „демократију”, или бар пад Кастра.

Ембарго Вашингтона савршен је изговор за све слабости и недаће режима у Хавани. На то узалуд упозоравају поједини амерички конгресмени. Више је оних који упркос свему траже да се санкције продуже, док се не догоди „кубанско пролеће”. Или како је то недавно објаснила чланица Конгреса са Флориде: „Свих ових педесет година ембарго показује да смо солидарни са кубанским народом... са њиховом слободољубивом вољом.” Према њеном мишљењу, америчке санкције ће се укинути када се организују слободни, транспарентни избори на Куби, док је председник САД Барак Обама нешто умеренији. Обећава укидање ембарга кад Куба покаже „јасне знаке” да се креће ка истинској демократији. Све остале земље на свету (изузев Израела) осуђују санкције и већ деценијама траже од Америке да их укине. Али у принципе те међународне демократије Америка не верује.

Забрањено воће је најслађе, па упркос забрани да путују на Кубу, многи Американци на различите начине заобилазе ове прописе. Бијонсе и њен супруг репер Џеј Зи лудо су се прошлог лета провели на Куби, прослављајући петогодишњицу свога брака. Кубанци воле ритам и музику, па су звезде америчке поп сцене тамо краљевски дочекане.

Тек пре неки дан комисија америчке владе и њени инспектори решили су да зауставе истрагу против Бијонсе и њеног супруга. Они неће ићи у затвор нити ће плаћати милионске казне. Јер њихова посета Куби подведена је под „културну сарадњу”, која је изузета из блокаде. Иначе би добро платили што су се усудили да својом посетом прекрше ембарго и тако обесхрабре слободољубиве становнике Кубе.

Има ли већег апсурда од тога да многи журе да отпутују на Кубу баш да би видели тај ретки део света где нема терора „Мекдоналдса” и где се стари амерички аутомобили из Хемингвејовог времена и даље некако котрљају? Та слобода није доступна Американцима јер Вашингтон у име кубанске слободе истрајава у блокади овог острва. Што се кубанских цигара тиче, малобројни Американци који су имали прилику да негде ван територије своје државе уживају у њима кажу да су и даље најбоље на свету.

Зорана Шуваковић

(Политика)

